

Μετά από 21 χρόνια αποφάσισα να κάμω την τρίτη έκδοση του βιβλίου αυτού με τίτλο «ΤΟ ΡΙΖΙΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ» συμπληρώνοντας και τους χορούς.

Από τότε μέχρι σήμερα έχουν παρουσιαστεί πάρα πολλά προβλήματα στο χώρο του Ριζιτικού Τραγουδιού.

Παρά το ότι έχουν γίνει πολλές οργανώσεις για την διάσωση και διάδοση του Ριζιτικού τραγουδιού, οι παραχαράκτες δρουν ανενόχλητοι και πολλές φορές καλυπτόμενοι πίσω απ' αυτές τις οργανώσεις.

Το μεγάλο κακό είναι ότι οι παραχαράκτες καταφέρνουν και εισβάλλουν στα ίδια τα χωριά που το κρατήσανε μέχρι τις μέρες μας και το ριζιτικό τραγούδι σιγά - σιγά χάνει τις ρίζες του.

Ένα άλλο μεγάλο κακό είναι ότι οι λάτρες, γνώστες και εκφραστές του ριζιτικού είναι σχεδόν αγράμματοι και δεν έχουν την ευχέρεια του λόγου που έχουν οι παραχαράκτες που είναι πολύ εγγράμματοι. Έτσι οι αντιδράσεις των εκφραστών του Ριζιτικού τραγουδιού στην παραχάξη δεν προλαβαίνουν να διόσουν καρπούς γιατί οι παραχαράκτες αλλάζουνε το νόημα του λόγου του γνήσιου εκφραστή και τον παρουσιάζουν φτιαγμένο στα δικά τους μέτρα.

Ο μόνος από τους λάτρεις του Ριζιτικού Τραγουδιού που εκατάφερε να γράψει και να δημοσιεύει τις αντιδράσεις του είναι ο αείμνηστος Αθουσάκης Μανώλης ή Λουλούδας, από τους Κάμπους Κεραμειών που έγραψε και εδημοσίευσε στον τοπικό τύπο τις επιστολές που είδαμε στις πρώτες σελίδες.

Ο αείμνηστος μεγάλος μας δάσκαλος Αθουσάκης Μανώλης ή Λουλούδας δεν ήταν μόνο λάτρης, γνώστης και εκφραστής του Ριζιτικού τραγουδιού αλλά και ένα παλικάρι που ύψωσε το ανάστημά του μπροστά σε μια τεράστια οργάνωση που προσπαθεί να αφανίσει το Ριζιτικό Τραγούδι, που κανείς άλλος δεν τόλμησε να αντιδράσει με αυτόν τον τρόπο αλλά ούτε έστω και μετά να συμπορευτεί μαζί του ούτε σαν μεμονωμένο άτομο ούτε σαν οργάνωση.

Για την Σχολή μας όμως είναι ένα λάβαρο είναι ένα όπλο που μας το πρόσφερε ο αείμνηστος Γέροντας και μεγάλος μας Δάσκαλος για να πολεμήσουμε ενάντια σε κάθε εισβολέα που θέλει να κάμει κακό στο ριζιτικό τραγούδι.

Θέλω να πιστεύω ότι πολλοί που ξέρουνε πόσο βαριά είναι η ευθύνη μας για την τύχη του Ριζιτικού τραγουδιού θάρθουνε να σηκώσουμε μαζί το λάβαρο που μας άφησε ο Μεγάλος μας δάσκαλος.

Κάθε αδράνεια κάθε άρνηση είναι ασυνέπεια στη διάσωση του Ριζιτικού Τραγουδιού. Είναι ακατανόητο το Ριζιτικό Τραγούδι που οι αναλφάβητοι προγονοί μας εδημιούργησαν και διατήρησαν τόσους αιώνες χωρίς μουσικά όργανα χωρίς δασκάλους και σχολεία, εμείς που έχουμε κατακτήσει το διάστημα να μην μπορούμε να βρούμε τις ρίζες του να τις καλλιεργήσουμε και να το συγκρατήσουμε όπως μας το άφησαν οι πρόγονοι μας. Είναι ακατανόητο εμείς που έχουμε τόσα μέσα να το προστατέψουμε να αφήνομε τους παραχαράκτες να το λεηλατούνε.

Είναι ακατανόητο σήμερα που στο Νομό Χανίων υπάρχουνε περίπου 20 οργανώσεις που ασχολούνται με το Ριζιτικό Τραγούδι και μιλούνε για παράδοση να αφήνουνε τους παραχαράκτες να κυκλοφορούνε νέα τραγούδια, να τα ονομάζου-νε Ριζιτικά χωρίς να ξέρουνε αν ο Λαός μας τα δεχτεί ή όχι και χωρίς να ανταποκρίνονται στους κανόνες που διέπουν το Ριζιτικό Τραγούδι.

Στον πρόλογο της πρώτης έκδοσης αυτού του βιβλίου έχω γράψει: **Ο χρόνος μας πιέζει, δηλαδή κυκλοφορεί όλο και περισσότερο παραποιημένο και κάθε καθυστέρηση δημιουργεί και περισσότερα προβλήματα.**

Φαίνεται όμως ότι καμία από τις οργανώσεις δεν προβληματίστηκε με τις ανησυχίες μου αυτές.

Γιατί άραγε;

Ας ελπίσουμε ότι οι Οργανώσεις θα αναλογιστούνε το μέγεθος της ευθύνης τους και θα ζητήσουνε:

1^{ον} να σταματήσουνε οι διαγωνισμοί και η ονομασία νέων Ριζιτικών Τραγουδιών.

2^{ον} Θα φροντίσουνε να ξεχωρίσει το γνήσιο Ριζιτικό τραγούδι από τις παραλλαγές.

3^{ον} Θα φροντίσουνε να μάθουνε ποιός είναι ο αυθεντικός σκοπός κάθε τραγουδιού και θα τον τραγουδούνε όλοι το ίδιο.

4^{ον} Θα φροντίσουνε να μάθουνε τους οργανοπαίχτες πια ριζιτικά και πώς να τραγουδάνε στους γάμους, παράλληλα θα τους ζητήσουνε να μην τα τραγουδάνε όπως ήρθαν από την Ανατολική Κρήτη που τα τραγουδούνε σήμερα.

Ας ελπίσουμε ότι το Ριζιτικό τραγούδι θα βρει τον δρόμο του, είναι ευθύνη όλων μας. Δεν πρέπει όμως να περιμένουμε την ελπίδα μόνο, αλλά πρέπει να ακούσο-με και την έκκληση του μεγάλου μας Δασκάλου αείμνηστου Μανώλη Αθουσάκη ή Λουλούδα που μας ζητά να οργανωθούμε και να αντιδράσουμε στην παραχάραξη που προσπαθούνε ορισμένοι όψιμοι πατέρες του Ριζιτικού τραγουδιού.

Ακόμη πρέπει να ακούσουμε και την εντολή του λαού, και να γίνουμε όλοι προστάτες του παραδοσιακού μας Ριζιτικού Τραγουδιού και της Κρητικής Λεβεδιάς.

